

NURSERY SCHOOL TEACHER

പിദ്യാഭ്യാസ
ഭർശനങ്ങൾ
PART 1

VINU SREEDHAR

വിദ്യാഭ്യാസ ദർശനങ്ങൾ

- വിദ്യാഭ്യാസത്തിൽ നാലു പ്രധാന സമീപനങ്ങളുടെ സ്വാധീനം കാണാൻ കഴിയും.
- അവ ആദർശവാദം (Idealism) പ്രകൃതിവാദം (Naturalism) പ്രായോഗികവാദം (Pragmatism) യാഥാർത്ഥ്യവാദം (Realism) എന്നിവയാണ്.

- ഓരോന്നും ഓരോ ദർശനത്തെ ഉൾക്കൊള്ളുന്നു. ഓരോ ദർശനവും വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ വിവിധ അംശങ്ങളെ അതിൻറെ കാഴ്ചപ്പാടിലൂടെ അപഗ്രഥിക്കുകയും വ്യാഖ്യാനിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.
- ഈ വ്യാഖ്യാനഭേദങ്ങൾ വിദ്യാഭ്യാസത്തെ ഏതുതരത്തിൽ സ്വാധീനിക്കുന്നു എന്നു പരിശോധിക്കാം.

ആദർശവാദം (IDEALISM)

- ലോകത്ത് എല്ലാവരും ആദ്യം രൂപംകൊണ്ട ദർശനമാണ്.
- ശ്രേഷ്ഠരായ ദാർശനികരിലും വിദ്യാഭ്യാസ ചിന്തകരിലും ഏറിയ പങ്കും ഈ ദർശനം പുലർത്തിയവരാണ്.

- ഇന്നും ഈ ദർശനം വിദ്യാഭ്യാസത്തിൽ വലിയ സ്വാധീനം ചെലുത്തുന്നു.
- പാശ്ചാത്യ ദേശത്ത് **സോക്രട്ടീസും** **പ്ലേറ്റോയും** ആയിരുന്നു ഈ രംഗത്തെ ആദ്യദാർശനികർ.
- പൗരസ്ത്യദേശത്ത് അത് ഉപനിഷത്തുകളിൽ നിന്നാണ് ഉത്ഭവിച്ചത്.

a. എന്താണ് ആദർശവാദം?

- മനുഷ്യന് രണ്ടു മുഖങ്ങളാണ് - ആത്മീയവും ഭൗതികവും.
- ആത്മീയ ജീവിതത്തിൻ്റെ സാക്ഷാത്കാരത്തിനാണ് ഊന്നൽ നൽകുന്നതെങ്കിൽ അത് ആദർശവാദമാണ്.

- ആദർശവാദി ജീവിതത്തിലെ ഭൗതികമൂല്യങ്ങൾക്കു വില കൽപ്പിക്കുന്നില്ല.
- ഭൗതിക പ്രപഞ്ചം സത്യത്തെ പൂർണ്ണമായി പ്രതിഫലിപ്പിക്കുന്നില്ല എന്ന് അയാൾ വിശ്വസിക്കുന്നു.
- ആദർശവാദിയെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഭൗതികലോകം അതിന്റെ പിന്നിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്ന ഒരു ആത്മീയ ശക്തിയുടെ തെളിവു മാത്രമാണ്.

- മനസ്സിന് ആശയങ്ങളെ സൃഷ്ടിക്കാനാവും, അവ നശിക്കുകയുമില്ല. അതായത് മനസ്സ് യാഥാർത്ഥ്യമാണ്, അതേ സമയം ഭ്രവ്യം
- ആദർശവാദി ക്ക് മനസ്സും ആത്മാവുമാണ് പ്രധാനം; ഭ്രവ്യം
- അയാളുടെ ദൃഷ്ടിയിൽ പരിസ്ഥിതി അത് ഭൗതികമായാലും സാമൂഹികമായാലും - മനുഷ്യന്റെ പരമമായ വികസനത്തിന് കാരണമാകുന്നില്ല.

- ആദർശവാദി കരുതുന്നത് മനുഷ്യ വ്യക്തിത്വത്തിന്റെ വികസനമാണ് ജീവിതത്തിൻറെ ആദർശാത്മകലക്ഷ്യം എന്നത്രെ.
- “മനുഷ്യ വ്യക്തിത്വത്തെ ഉദാത്തമാക്കുക” - ഇതാണ് ആദർശാത്മക ദർശനത്തിന്റെ സത്ത്.

- റോസ് (Ross) പറയുന്നു. "മനുഷ്യന്റെ വ്യക്തിത്വമാണ് ഏറ്റവും അമൂല്യമായത്; അതാണ് ദൈവത്തിന്റെ ഏറ്റവും മഹത്തായ സൃഷ്ടി."
- ഇക്കാരണങ്ങളാൽ മനുഷ്യ വ്യക്തിത്വത്തിന്റെ ഈ മഹിമ ഉയർത്തിപ്പിടിക്കാനാണ് ആദർശാകദർശനം ആദ്യം തന്നെ ശ്രദ്ധിക്കുന്നത്.

- ആദർശവാദികൾ മറ്റെല്ലാറ്റിനും ഉപരി മനസ്സിനെ പ്രതിഷ്ഠിച്ചിരിക്കുന്നു. അവർ പരിണാമ സിദ്ധാന്തത്തിൽ വിശ്വസിക്കുന്നു.
- ജൈവ പരിണാമത്തിന് ഊന്നൽ നൽകാതെ മനസ്സിന്റെ പരിണാമത്തിനാണ് പ്രാധാന്യം നൽകുന്നതെന്നു മാത്രം.
- മനുഷ്യനെയും പ്രപഞ്ചത്തിന്റെയും പുരോഗമനേച്ഛ ക്ക് അതാണ് കാരണം എന്നു അവർ കരുത

- മനസ്സിന്റെ സമ്പൂർണ്ണ പരിണാമം സാധ്യമായാൽ മനുഷ്യന് തെറ്റുകൾ ഒഴിവാക്കി ശരിയേതെന്നു കണ്ടെത്താൻ കഴിയും; നന്മ ചെയ്യാനും തിന്മ ഒഴിവാക്കാനും കഴിയും; സൗന്ദര്യത്തെ ആസ്വദിക്കാനും വൈരുദ്ധ്യത്തെ തള്ളിക്കളയാനും കഴിയും.
- സത്യം, നന്മ (ശിവം), സൗന്ദര്യം എന്നിവയാണ് ആത്മീയ മൂല്യങ്ങൾ.

- അവ സാക്ഷ്യതീകരിക്കാനാവണം മനുഷ്യന്റെ ശ്രമം. ഈ ധർമ്മമാണ് ആദർശവാദം വിദ്യാഭ്യാസത്തിനു നൽകുന്നത്.
- ഇന്ദ്രിയ വേദനത്തിലൂടെ നേടുന്ന ജ്ഞാനമല്ല, മറി ച്ച് മനോവ്യാപാരഫലമായി വികസിക്കുന്ന വി

- മനുഷ്യനെ മറ്റു ജീവികളിൽ നിന്നു വ്യത്യസ്തനാക്കുന്നത് ബുദ്ധിയും സർഗ്ഗപരതയും ചലനാത്മകതയുമാണ്.
- മനുഷ്യൻ ഈ ശക്തികൾ വേണ്ടപോലെ പ്രയോഗിച്ചാൽ അയാൾ ആദർശ പുരുഷനാകും; അയാളുടെ വ്യവഹാരങ്ങൾ മാനുഷിക വ്യവഹാരങ്ങളാകും.

- മറിച്ച് ഈ ശക്തികളെ ദുരുപയോഗപ്പെടുത്തുന്ന
- ഈ ശക്തികളുടെ ശരിയായ പ്രയോഗത്തിലൂടെ മനുഷ്യൻ സാംസ്കാരികാന്തരീക്ഷം സൃഷ്ടിക്കുന്നു.

- ഈ ശക്തികൾക്കു മുൻപു കൂട്ടാനും അങ്ങനെ ആത്മീയാനന്ദം കൈവരിക്കാനും മനുഷ്യനെ സഹായിക്കുന്നത് വിദ്യാഭ്യാസമാണ്.
- കുതിരയെയും പട്ടിയെയും പരിശീലിപ്പിക്കാം; പക്ഷേ അവയ്ക്കു വിദ്യാഭ്യാസം നൽകാനാവില്ല.

- അവയെ പരിശീലിപ്പിക്കുന്നത് സന്ദർഭങ്ങളുടെ അനുബന്ധനത്തിന്റെ ഓർമ്മയിലൂടെയാണ്.
- ആ പരിശീലനം ബോധപൂർവ്വം ആശയങ്ങളെ സംബന്ധിപ്പിച്ചു കൊണ്ടു നടത്തുന്ന യുക്തി ചിന്തയിലൂടെയുള്ള വിദ്യാഭ്യാസമാവുകയില്ല.

- മനുഷ്യൻ
ചരിത്രമു
ണ്ഃ; സാഹിത്യവും ശാസ്ത്രവും കലകളും ഉ
- ആദർശവാദത്തിലെ രണ്ടാമത്തെ ആശയം
'ആത്മാവിന്റെ മോചനം' എന്നതാണ്.
- മാംസ നിബദ്ധമായ ജീവിതത്തിന്
ആദർശവാദി സ്ഥാനം കല്പിക്കുന്നില്ല;
ആത്മാവു മാത്രമാണ് അയാളുടെ
പരിഗണനയ്ക്കു വിഷയമാകുന്നത്.

- മനുഷ്യന്റെ ആത്മീയ സ്വഭാവമാണ് അവന്റെ വ്യക്തിത്വത്തിന്റെ സത്ത എന്ന് അയാൾ വിശ്വസിക്കുന്നു.
- അതുകൊണ്ട് മനുഷ്യൻ ആത്മീയമായ ഒരന്തരീക്ഷം ന
- അതിനുള്ള ശേഷിയാണ് ഏറ്റവും വലിയ ദൈവാനുഗ്രഹം.
- ഈ ആത്മീയ ദർശനത്തിൽ മത്സരത്തിനും അസുയക്കും സ്ഥാനമില്ല.

- ആദർശവാദത്തിന്റെ മൂന്നാമത്തെ സത്ത ഉദാത്തമായ ജീവിതമൂല്യങ്ങളുടെ അഥവാ ആദർശങ്ങളുടെ സാക്ഷാത്കാരമാണ്.
- ആദർശങ്ങൾ മനുഷ്യനിർമ്മിതമല്ലെന്ന് ആദർശവാദി വിശ്വസിക്കുന്നു. അവ പ്രപഞ്ചത്തിൽ നിലനിൽക്കുന്നു. അവ പ്രപഞ്ചത്തിന്റെ ആദർശമാണ്.
- അവയിൽ മുഖ്യമായത് സത്യം, നന്മ, സൗന്ദര്യം എന്നിവയാണ്.

- മനുഷ്യൻ അവസ്ഥയെപ്പറ്റി അറിയാൻ; കണ്ടെത്താൻ മാത്രമേ കഴിയാം.
- അതും അതിനായിത്തന്നെ പരിശ്രമിച്ചാൽ മാത്രം.

- ആദർശവാദി
കുടുംബജീവിതത്തിനും വിദ്യാഭ്യാസത്തിനും ലക്ഷ്യം

- ആത്മീയമായ, സ്വതന്ത്രമായ മനസ്സിനും മയാവണം മനുഷ്യൻ - അജ്ഞാനത്തിൽ നിന്നും ആർത്തികളിൽ നിന്നും കാമത്തിൽ നിന്നുമുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യം.
- പ്രപഞ്ചത്തിലെ എല്ലാ നല്ല വസ്തുക്കളിലും ദൈവിക ശക്തിയുടെ പ്രഭാവം ഉണ്ടെന്ന് ആദർശവാദി കരുതുന്നു.
- മനുഷ്യന്റെ ബൗദ്ധിക വ്യക്തിത്വം കായികവും വൈകാരികവുമായ വ്യക്തിത്വങ്ങളെക്കാൾ ശ്രേഷ്ഠമാണ്.

1. ആദർശവാദത്തിന്റെ വിവിധ രൂപങ്ങൾ:

- ആദർശവാദത്തിന് പല അവാന്തര വിഭാഗങ്ങൾ ഉണ്ട്.
- പ്ലേറ്റോണിക് ആദർശവാദം (Platonic Idealism) സാർവജനീനമായ ആശയങ്ങൾക്ക് ഊന്നൽ നൽകുന്നു.

- അരിഷ്ടോട്ടിലിൻറെ വസ്തുനിഷ്ഠ ആദർശവാദം (Objective idealism) വ്യക്തിജീവിതത്തിന്റെ ലക്ഷ്യങ്ങളിൽ ആനന്ദത്തിനു പ്രാമുഖ്യം കൽപിക്കുന്നു.
- ബിഷ പ്പ് ബർക്ക്ലിയുടെ ആത്മനിഷ്ഠ ആദർശവാദം

- ഇമ്മാനുവൽ കാൻറിന്റെ ഫിനോമിനൽ (Phenomenal) വീക്ഷണം പറയുന്നത് ഇന്ദ്രിയഗോചരമായവ മാത്രമല്ല യാഥാർത്ഥ്യം എന്നത്രെ.
- ഹെഗലിൻറെ Absolute idealism അനുസരിച്ച് യാഥാർത്ഥ്യം ഒരു ജൈവപ്രതിഭാസമാണ്.

2. ആദർശവാദത്തിന്റെ മുഖ്യ പ്രയോക്താക്കൾ

- i. വൈദികകാലത്തെ ജ്ഞിമാർ
- ii. ഷേറ്റോ (427 - 347 ബി.സി.)
- iii. കാൻറ് (1724 - 1801 ഏ.ഡി.)
- iv. ഹെഗൽ (1770 - 1831 ഏ.ഡി.)
- v. വില്യം ടി. ഹാരിസ് (1835 - 1909 ഏ.ഡി.)

- vi. സ്വാമി ദയാനന്ദ (1825 - 1883 ഏ.ഡി.)
- vii. രവീന്ദ്രനാഥ ടാഗോർ (1861 - 1941 ഏ.ഡി.)
- viii. മഹാത്മാഗാന്ധി (1869 - 1948 ഏ.ഡി.)
- ix. അരവിന്ദഘോഷ് (1872 - 1950 ഏ.ഡി.)

b. വിദ്യാഭ്യാസപരമായ പ്രസക്തി

1. വിദ്യാഭ്യാസതത്വങ്ങൾ

i. ആത്മീയ പരിസ്ഥിതിക്കു നൽകുന്ന
പ്രാധാന്യം

ii. വിദ്യാഭ്യാസ ലക്ഷ്യം ആത്മസാക്ഷാത്ക്കാരം
ആണെന്ന ബോധം

- iii. വിദ്യാഭ്യാസ പ്രക്രിയയിൽ കുട്ടിയുടെ പങ്കാളിത്തത്തിനു നൽകുന്ന താരതമ്യേന അപ്രധാനമായ സ്ഥാനം
- iv. പ്രായമായവരുടെ മാനദണ്ഡത്തിനൊത്ത് ശിശു വികസനത്തെ നോക്കിക്കാണുന്ന രീതി
- v. ശിശുക്കളുടെ അച്ചടക്കത്തിനു നൽകുന്ന പ്രാധാന്യം

- vi. പുസ്തകങ്ങളെ കേന്ദ്രീകരിച്ചുള്ള വിജ്ഞാന സമ്പാദനത്തിനു കല്പിക്കുന്ന പ്രാധാന്യം
- vii. ഉത്തമമായതിനെ സൃഷ്ടിക്കലാണ് വിദ്യാഭ്യാസ ധർമ്മം എന്ന ചിന്ത.
- viii. വിദ്യാഭ്യാസത്തെ ദർശനത്തിന്റെ ചലനാത്മക പ്രക്രിയയായി വീക്ഷിക്കുന്ന പ്രവണത.

2. വിദ്യാഭ്യാസലക്ഷ്യങ്ങൾ:

- ആദർശവാദം രണ്ടുതരത്തിലുള്ള വിദ്യാഭ്യാസലക്ഷ്യങ്ങൾ മുന്നോട്ടു വെയ്ക്കുന്നു -
ഒന്ന് വ്യക്തിവികസനത്തിനുവേണ്ടിയും.

- ആദ്യത്തെത്തിൽ വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ പരമമായ ലക്ഷ്യം ആത്മസാക്ഷാത്ക്കാരമാണ്.
- ആത്മ സാക്ഷാത്ക്കാരം കൈവരിച്ച മനുഷ്യനാണ് ആദർശമാനവൻ. അയാൾ ആത്മീയ മൂല്യങ്ങൾ സ്വാംശീകരിച്ചിട്ടുണ്ടാകും.
- തൻമൂലം പ്രാകൃതിക മനുഷ്യനെ ആദർശമനുഷ്യനായി വികസിപ്പി ക്കുകയാവും വിദ്യാഭ്യാസലക്ഷ്യം.

- ആദർശമാനവൻ കായികവും ബൗദ്ധികവും വൈകാരികവും സാൻമാർഗ്ഗികവും ആത്മീയവുമായ പൂർണ്ണത നേടിയിരിക്കും - സമഗ്രവും സംയോജിതവും സമ്പൂർണ്ണവുമായ വികസനം.

- ആദർശവാദിയുടെ ദൃഷ്ടിയിൽ,
വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ സാമൂഹികലക്ഷ്യം
കുറ്റമറ്റതും യഥാർത്ഥ ജനകീയ സ്വഭാവം
പുലർത്തുന്നതുമായ ഒരു സമൂഹത്തിന്റെ
സൃഷ്ടിയാണ്.

- സ്വാതന്ത്ര്യം, സമത്വം, സാഹോദര്യം എന്നീ ആദർശങ്ങൾ ക്ക് ആത്മീയ ഭാവം നൽകുന്ന ജനായത്തവ്യ
- ആ സമൂഹത്തിൽ മനുഷ്യർ ഏകോദര സഹോദരരായിരിക്കണം.
- ആദർശാത്മക വിദ്യാഭ്യാസ വ്യവസ്ഥയിൽ വ്യക്തിലക്ഷ്യവും സാമൂഹികലക്ഷ്യവും പരസ്പരപൂരകങ്ങളാണ് എന്നുപറയാം.

3. പാഠ്യപദ്ധതി:

- ആദർശവാദമനുസരിച്ച്, വിദ്യാഭ്യാസലക്ഷ്യം ആദർശമാനവസ്ഥയെ നേടുന്നതിനായി

- ആദർശപരമോ ആത്മീയമോ ആയ ഒരു വ്യക്തിത്വം രൂപപ്പെടുത്താൻ സഹായകമായ ഏതു വിഷയവും സ്വീകാര്യമായിരിക്കും.
- വിദ്യാഭ്യാസത്തിലൂടെ പഠിതാവിന് ഈശ്വരൻറെ സൃഷ്ടികൃമത്തെക്കുറിച്ചും മാനവചരിത്രത്തെക്കുറിച്ചും സാംസ്കാരികവും ആത്മീയവുമായ പൈതൃകത്തെക്കുറിച്ചും വ്യക്തമായ ധാരണ ലഭിക്കണം.

- ഭൗതികപ്രപഞ്ചം മനസ്സിൻറെ സൃഷ്ടിയാണെന്നു് ആദർശവാദം കരുതുന്നു. അതുകൊണ്ടു്
- സംസ്കാരം, കല, സന്മാർഗ്ഗബോധം, ചരിത്രം, ദർശനം, സാഹിത്യം, മതം എന്നിവയെല്ലാം മനുഷ്യമനസ്സാണു് ആവിഷ്കരിച്ചതു്.

- അവയെല്ലാം മനുഷ്യൻറെ അനുഭവസമ്പത്തിൽനിന്നാണ് ഉടലെടുത്തത്.
- ആരോഗ്യമുള്ള ശരീരത്തിൽ ആരോഗ്യമുള്ള മനസ്സ് സൃഷ്ടിക്കാൻ വേണ്ടി കായികവിദ്യാഭ്യാസം

- ആരോഗ്യം, ശുചിത്വം, വ്യായാമമുറകൾ, കായികപ്രവർത്തനങ്ങൾ തുടങ്ങിയവയെല്ലാം സ്കൂൾ പാഠ്യപദ്ധതിയിൽ ഉൾപ്പെട്ടിരിക്കണം.
- വിവിധ മാനവിക വിഷയങ്ങളുടെ പഠനത്തിലൂടെ ബൗദ്ധികവും സാൻമാർഗ്ഗികവും സൗന്ദര്യാസ്വാദനപരവുമായ ആവശ്യങ്ങളെ തൃപ്തിപ്പെടുത്താനാവും.

- ചുരുക്കത്തിൽ, ആദർശവാദം ശാശ്വതമൂല്യമുള്ള അറിവുകൾ നേടുന്നതിനാണ് ഊന്നൽ നൽകുന്നത്.
- ശാസ്ത്രങ്ങളും സാങ്കേതിക വിദ്യയുംപോലും മാനവികത കലർത്തി വേണം പഠിപ്പിക്കുക.
- എങ്കിലേ ആത്മീയമായ ഉൾക്കാഴ്ച വികസിക്കുകയുള്ളൂ.

4. ബോധനരീതികൾ:

- യുക്തിബോധവും അനുമാന ചിന്തനശേഷികളും വളർത്താൻ സഹായകമായ രീതികൾക്കാണ് പ്രാധാന്യം.
- ഭാഷണരീതിക്കു പുറമെ ചർച്ചാരീതിയും സോക്രട്ടീസ് രീതിയും മനോവ്യാപാരത്തിനും മനശ്ശേഷികളുടെ വികസനത്തിനും വക നൽകുന്ന മറ്റു രീതികളും ആദർശവാദികൾ ശുപാർശ ചെയ്യുന്നു.

- പഠിതാവിന്റെ സ്വകാര്യാനുഭവങ്ങളുമായി ബന്ധപ്പെട്ടു നടക്കുന്ന പ്രവർത്തനങ്ങൾ മാത്രമാണ് യഥാർത്ഥ പഠനപ്രവർത്തനങ്ങൾ എന്നത്രേ ഈ ദർശനത്തിന്റെ മതം.
- ഗുരുവിന്റെ കർശനമായ മേൽനോട്ടത്തിലും മാർഗ്ഗനിർദ്ദേശമനുസരിച്ചും നടക്കുന്ന സ്വയം പ്രവർത്തനങ്ങളാണ് ഇതുകൊണ്ടുദ്ദേശിക്കുന്നത്.

5. അച്ചടക്കം (വിനയനം):

- സ്വാതന്ത്ര്യത്തെപ്പറ്റി തങ്ങളുടെതായ വ്യാഖ്യാനത്തിനനുസരണമായാണ് ആദർശവാദികളുടെ വിനയനസിദ്ധാന്തങ്ങൾ.
- കുട്ടികൾ ക്ക് സ്വാതന്ത്ര്യം അനുവദിക്കണം. പക്ഷേ അ

- സ്വാതന്ത്ര്യം എന്നത് തോന്നിയതു പോലെ എന്നും ചെയ്യാനുള്ള ലൈസൻസല്ല, അതിൽ ഉത്തരവാദിത്തവും ഉൾപ്പെടുന്നു.
- ശരിയായ അച്ചടക്കത്തിന്റെ ഫലമാണ് ആ സ്വാതന്ത്ര്യം.
- അതുകൊണ്ട് അധ്യാപകന്റെ പക്വത നിറഞ്ഞ മാർഗ്ഗരേഖ

- ആത്മവിനയത്തിനാണ് (Self discipline) ഊന്നൽ.
- മാനവവ്യവഹാരങ്ങൾ ക്ക് ബാഹ്യനിയന്ത്രണങ്ങളെക്കാൾ ആന്തരിക
- പ്രശംസയും ശിക്ഷയും ആവശ്യമായി വരാം. വിനയനത്തിൽ പഠിതാവിന്റെ ഇച്ഛാശക്തി ക്ക് ആദർശവാദം വളരെ പ്രാധാന്യം കല്പിക്ക

6. അധ്യാപകരുടെ പങ്ക്:

- ആദർശവാദമനുസരിച്ചുള്ള വിദ്യാഭ്യാസത്തിൽ അധ്യാപകരുടെ സ്ഥാനം നിർണ്ണായകമാണ്.
- അധ്യാപകർ ക്കു് ആദർശദർശനം കല്പിക്കുന്നത്ര പ്രാധാ

- അതേസമയം ആദർശവാദം അധ്യാപകരിൽനിന്നും വളരെയേറെ പ്രതീക്ഷിക്കുന്നുമുണ്ട്.
- മാതൃകാപരമായ വ്യക്തിത്വത്തിന്റെ വികസനം അധ്യാപകന്റെ മാത്രം സൂഷ്മിയാണ്.

- വിദ്യാഭ്യാസപ്രക്രിയയുടെ താക്കോൽ അധ്യാപകന്റെ കയ്യിലാണ്. റോസ് (Ross) പറഞ്ഞതുപോലെ വിദ്യാഭ്യാസത്തെ സ്വാധീനിക്കുന്ന ഏറ്റവും മുഖ്യമായ പാരിസ്ഥിതിക ശക്തി അധ്യാപകൻതാണ്; പഠിതാവിനെ പരമമായ സത്യത്തോട് അടുപ്പിക്കുകയും അവനെ സഹായ ആകാവുന്നത്ര പൂർണ്ണതയിൽ എത്തിക്കുകയും ആണ് ആ ശക്തിയുടെ ധർമ്മം.

- പഠിതാക്കൾ
കുടുംബ അനുഭവിക്കാൻ മാതൃകയാകത്തക്ക
- ശിശുവിന്റെ
സു
കുടുംബ വ്യക്തിത്വത്തെയും പരമമായ വിശിഷ്ട
- അധ്യാപകൻ പങ്കുവെക്കേണ്ട; തന്നെപ്പറ്റിയും
ചുറ്റുമുള്ള പ്രപഞ്ചത്തെപ്പറ്റിയും
വ്യക്തമായ ധാരണയും വേണം.

- പാണ്ഡിത്യം കൊണ്ടും ഉദ്ബോധനങ്ങൾ കൊണ്ടും പഠിതാക്കളോടുള്ള ആത്മാർത്ഥത കൊണ്ടും അന്തസ്സുറ്റ വ്യവഹാരശൈലി കൊണ്ടും വിദ്യാർത്ഥികളുടെ ആദരവ് ആർജ്ജിക്കാൻ അധ്യാപകനു കഴിയണം.
- അല്ലാതെ ആദരവു ചോദിച്ചുവാങ്ങാവുന്നതല്ല.

- പഠിതാക്കളിൽ പഠിക്കാനുള്ള താത്പര്യം വളർത്തേണ്ടത് അധ്യാപകൻ തന്നെ.
- അനുകമ്പയും സ്നേഹവും കൊണ്ട്, സ്വയം പഠിക്കാനും വികസിക്കാനും പ്രേരിപ്പിക്കണം.
- സ്നേഹിതൻ, ദാർശനികൻ, മാർഗ്ഗദർശി (friend, philosopher and guide) എന്ന് അധ്യാപകനെ വിശേഷിപ്പിക്കാനുണ്ടല്ലോ.

- ശരിയായ പാത ഏതെന്നു കണ്ടെത്താൻ സഹായിക്കുക, ആവശ്യമുള്ളപ്പോൾ നിയന്ത്രിക്കുക, വികസനത്തെ ഉത്തേജിപ്പിക്കുന്ന സാഹചര്യം ഒരുക്കുക - ഇതു മൂന്നും ഇണക്കിച്ചേർത്ത ഒരു മാർഗ്ഗദർശനശൈലിയാണ് അധ്യാപകൻ സ്വീകരിക്കേണ്ടത്.

7. വിദ്യാഭ്യാസത്തിനു ആദർശവാദത്തിന്റെ സംഭാവനകൾ
 - i. മാനസികവും ആത്മീയവുമായ മണ്ഡലങ്ങൾക്ക് പ്രാധാന്യം നൽകുന്നു; അങ്ങനെ വ്യക്തിയുടെ സമ്പൂർണ്ണവികസനം വിദ്യാഭ്യാസലക്ഷ്യമായി അംഗീകരിക്കുന്നു.

- ii. പ്രാചീനസംസ്കാരത്തിന് അർഹമായ സ്ഥാനം നൽകണം എന്നു നിർദ്ദേശിക്കുന്നു; തന്മൂലം സാഹിത്യം, കലകൾ, ഗണിതം, ശാസ്ത്രം എന്നിവയുടെ വികസനത്തിന് പ്രേരണ നൽകുന്നു.

- iii. എല്ലാ മനുഷ്യർക്കും വിദ്യാഭ്യാസത്തിന് അവസരം നൽകണം എന്നു വിശ്വസിക്കുന്നു; അങ്ങനെ സാർവ്വത്രിക വിദ്യാഭ്യാസം എന്ന ആശയത്തെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുന്നു.

- iv. സാമൂഹികസംസ്കാരം
പുഷ്ടിപ്പെടുത്തുമാറ് വിദ്യാർത്ഥികളുടെ
സ്വഭാവസംസ്കരണത്തിന് ഊന്നൽ
നൽകുന്നു.
- v. വ്യക്തിത്വ വികസനത്തിന് പ്രധാന്യം
നൽകുക വഴി പഠനബോധന രംഗത്തെ
മാനുഷിക ബന്ധങ്ങൾക്ക് ഒരു പുത്തൻ
ശൈലി നിർദ്ദേശിക്കുന്നു.

- vi. പാഠ്യപദ്ധതി, അധ്യാപകരുടെ പങ്കാളിത്തം, ബോധനരീതികൾ എന്നിവയ്ക്കെല്ലാം വ്യക്തമായ മാർഗ്ഗനിർദ്ദേശം നൽകുന്നു.
- vii. വിദ്യാഭ്യാസം ആദർശങ്ങളെ കേന്ദ്രീകരിച്ചുള്ളതാകയാൽ, അധ്യാപകന്റെ മാതൃകാവ്യക്തിത്വവുമായുള്ള ഇടപഴകൽ പഠിതാവിനെ സ്വാധീനിക്കുന്ന ഏറ്റവും പ്രധാനപ്പെട്ട പഠനാനുഭവമായി മാറുന്നു.

viii. ആദർശവാദം മനുഷ്യന് അർഹമായ സ്ഥാനം കല്പിക്കുന്നതുകൊണ്ട് വിദ്യാഭ്യാസസ്ഥാപനങ്ങൾ ശരിയായ പഠനകേന്ദ്രങ്ങളുടെ നിലവാരം പുലർത്തുന്നു.

8. ആദർശവാദത്തിന് വിദ്യാഭ്യാസരംഗത്തുള്ള പരിമിതികൾ
 - i. മുൻകൂട്ടി നിർണ്ണയിക്കപ്പെട്ട മൂല്യങ്ങൾക്ക് ഊന്നൽ നൽകുന്നതുകൊണ്ട് ശാസ്ത്രീയ പുരോഗതിയുടെ ഈ കാലഘട്ടത്തിൽ ആദർശവാദം പലപ്പോഴും പഴഞ്ചെന്നായി കരുതപ്പെടുന്നു.

- ii. മാതൃകകളെ അനുകരിക്കുന്നതിന്
ആദർശവാദം പ്രാധാന്യം നൽകുന്നു;
അതേസമയം പുതിയ തലമുറ
വ്യവഹാരങ്ങളിൽ മൗലികതയാണ്
ഇഷ്ടപ്പെടുന്നത്.

- iii. നല്ല വ്യവഹാരശൈലിക്കും
വിനയനന്തതിനും അങ്ങേയറ്റം പ്രാധാന്യം
നൽകുന്നുണ്ട്. അതിന്റെ ശരിയായ
സ്വഭാവം മനസ്സിലാക്കാതെ
ഒരുങ്ങിക്കൂടുകവഴി പഠിതാക്കൾക്ക്
ആത്മവിശ്വാസം നഷ്ടപ്പെടാം.

iv. വിജ്ഞാനസമ്പാദനത്തിന് നൽകുന്ന അമിതപ്രാധാന്യംമൂലം യാന്ത്രികമായ അറിവു സംഭരിക്കുന്ന ശാലകളായി വിദ്യാലയങ്ങൾ മാറിപ്പോകാം.

- v. ആധുനിക സാങ്കേതിക വിദ്യയുടെ സ്വാധീനം നിറഞ്ഞ അന്തരീക്ഷത്തെ ആദർശവാദം വേണ്ടത്ര ശ്രദ്ധിക്കാതെ പോകുന്നു.

THANK YOU